

En profil utöver det vanliga

Vi är alla unika och har var och en egen profil. Bland oss finns också personer som av olika anledningar "sticker ut" lite mer än andra. Dessa har **En profil utöver det vanliga** och under den rubriken presenterar vi i slumpartad ordning ett antal SPF-medlemmar på hemsidan och i Medlemsforum (i tidningen i allmänhet en kortare version p.g.a. utrymmesskäl).

Vi ringer på dörren och ögonblicket därefter blir vi hjärtligt välkomnade av en alert yngling som i maj 2012 fyller 98 vårar! Han bor numera ensam i sin lägenhet sedan hustrun avled 1999. Förutom lite hjälp med städning och tvätt så sköter han i övrigt sitt hem helt på egen hand. Den vi besöker är Carl-Bertil Ericsson, känd av de flesta som "CB" - en chevaleresk gentleman som vet hur man för sig och som gärna avnjuter en cigarr och en whiskey när det beger sig.

Han antyder att fysiken numera inte är den allra bästa och att benen inte riktigt bär, men de grå cellerna är det inga problem med! Det senare intygas också av att han fortfarande deltar i alla bridgetävlingar som SPF arrangerar varje onsdag i Skeppet. Alla vi som är med i dessa bataljer imponeras av hans förmåga att analysera korten, budgivningen och spelet så att han i varje situation kan välja den mest optimala strategin. CB återfinns alltid i övre delen av resultatlistorna.

När det gäller fysiken så är den inte sämre än att vi bara för något år sedan kunde se CB med elegans tråda dansen med tjugiga damer på en bridgekryssning till Åland. Han säger att han numera ransonerar sina framträdanden på danstiljorna, eftersom han gärna dansar på tårna vilket gör att han får så förbaskat ont i benen.

Idag har vi avtalat tid för en intervju med syftet att presentera CB som **En profil utöver det vanliga**.

Uppväxt och utbildning

CB berättar att han föddes en majdag 1914 i Katrineholm. Hans morföräldrar var danskar och anledningen till att han senare på sommaren döptes i Helsingör i Danmark. I samband med dopet bröt första världskriget ut och familjen fick svårigheter att ta sig tillbaka över sundet. Men efter lite strul så lyckades man och kunde återvända till hemmet i Katrineholm. Här växte CB upp och fullföljde en grundläggande skolgång fram till och med första gymnasieåret. Efter det lades skolan ned och han fick fullfölja gymnasiestudierna i Norrköping.

I 14-årsåldern hade CB sommarjobb som pinnpojke och fick då även lära sig att röka cigarrcigaretter. Rökandet blev en vana som följt honom genom livet. Pinnpojksjobbet inspirerade honom så till den grad att han bestämde sig för att bli lantmätare. Den drömmen havererade när en ögonläkare, efter avslutade gymnasiestudier, konstaterade att hans syn inte räckte till för att med säkerhet kunna avläsa teodoliter och andra lantmätarinstrument.

Jaha, vad gör man nu då - undrade CB?

Till saken hör att föräldrarna umgicks (spelade bridge) med en advokat och hos honom hade CB också fått lite feriearbete och därmed också lite inblick i juristyrket. Tja, varför inte bli jurist - tänkte CB. Sagt och gjort. Vid 25 års ålder kunde han titulera sig jur kand och hade då också inlett studier på Handelshögskolan.

Handelsstudierna skulle också kompletteras med praktik och strax före midsommar 1939 begav sig CB till London för att där arbeta som assistent på Svenska Handelskammaren. Sommaren i London blev oförglömlig - med av allt att döma både vin, kvinnor och sång!

Så bröt andra världskriget ut och de flesta utlänningar i London återvände till sina hemländer. Men inte CB, han stannade envist kvar och fortsatte sitt arbete. Men någon gång i november/december blev han hemkallad för att tjänstgöra i landets försvarstyrkor. Resan hem blev dramatisk - med

båt till Belgien och en veckas väntan i Bryssel på tåg mot Danmark och Sverige. Veckan i Bryssel präglades av en hemsk känsla av "lugnet före stormen". Den veckan var den dystraste i CB's liv, som för övrigt har varit närmast glansfullt!

Beredskapsåren

Under värnplikten på A5 i Jönköping (direkt efter gymnasiet) hade CB blivit utbildad till fältmätare och meteorolog. En fältmätare hjälper till att rikta artillerield mot önskat mål och arbetar med hjälpmedel som mycket liknar lantmätarens, men fältmätaren behöver även kunskaper i meteorologi. Efter hemkomsten från London blev CB därför placerad som fältmätare i Skånska Artilleriregementet, där han under krigshot var "kungligt" inkvarterad på bland annat Vellinge Pensionat och Skivarps Gästgiferi. Vi får väl vara väldigt glada att vi inte drogs med i kriget, vad skulle den skånska artillerielden ha träffat med tanke på CB's "odugliga" lantmätarögon?

I mars 1940 blev CB hemförlovad. Under rådande förhållanden fanns det inte ekonomiska förutsättningar för att fortsätta studierna på Handels, så CB skaffade sig en tingstjänstgöring på Stockholms Rådhus. Kort därefter blev han åter inkallad och hamnade på nytt i Skåne, denna gång på en artilleristab nära Helsingborg. Där tillbringade CB sex månader i tält. Tältstaben låg i en bokskog och CB minns med välbehag hur han under sommaren njöt av näktergalarnas sång.

CB blev åter hemförlovad och kunde ägna sig åt en kortvarig tjänstgöring på tingsrätten innan försvarsmakten på nytt krävde hans medverkan. Efter att skriftligen ha protesterat mot en föreslagen placering i Pajala blev han pionjär som juridisk assistent till en regementschef. CB befordrades till fänrik och placerades på A3 i Kristianstad där han fick dra upp riktlinjerna för den alldeles nyttillkomna tjänsten inom försvarsmakten.

Arbetslivskarriären

I samband med krigsslutet 1945 inledde CB sin egentliga karriär i arbetslivet. Han blev nämndsekreterare i Stockholms Stadshus, en miljö som sedan blev hans arbetsplats under hela den yrkesverksamma perioden. Här

rörde sig CB i maktens korridorer bland kända namn som Harald Mårtens, Herman Kling, Jarl Hjalmarsson, Hjalmar Mehr med flera. Han etablerade ett omfattande kontaktnät och blev lite av en nyckelfigur i många intrikata sammanhang. Lite skämtsamt säger CB att han medverkat till att ett par politiker blivit landshövdingar.

Förutom det egentliga uppdraget i Stadshuset hade han alltid ett par extrajobb vid sidan av och sticker inte under stol med att han tjänade bra och kunde unna sig det bästa av det mesta. När det gällde bilar så var det bara Mercedes som kom ifråga.

Med tiden fick CB allt svårare problem med synen och 63 år gammal kunde han gå i förtida pension med stöd av ett läkarintyg.

Familjelivet och boendet

CB träffade hustrun Assi på dansgolvet i Spegelsalen på Grand Hotel i Stockholm. Året var 1941 och året därpå gifte de sig och bosatte sig i Ulvsunda. Lite drygt (!) nio månader senare föddes första barnet, som sedermera fick tre syskon. Efter tre år flyttade familjen till en villa i Södra Ängby.

Efter att under åtta år ha hyrt en fjällstuga i jämtländska Ottsjö, så lät CB bygga en egen stuga på samma ort 1957. Ottsjö var under många år (och är fortfarande för barn och barnbarn) en kär tillflyktsort där man framförallt vistas vintertid.

Under en fisketur på Mälaren kom CB till Getberget i Bålsta och fascinerades av miljön, den höga strandlinjen med en bedårande utsikt över Mälarens vattenspegel med öar och holmar. År 1959 köpte han en tomt med en enkla re boning på Getberget, belägen där dagens adress är Bockens Väg 19. Stället blev till att börja med ett sommarnöje vid sidan av vintervistet i Ottsjö. Tämligen omedelbart väcktes tanken på att bygga ett permanent boende på Getberget, men problemet var att tomten saknade anslutning till kommunalt vatten och avlopp. Dåtidens kommunala makthavare var emellertid vakna och insåg, när CB ställde ultimatum, att det för kommunen var en fördel att utan omsvep ansluta tomten till det kommunala nätet och därmed säker-

ställa att en ny kommuninnevärdare skulle bidra med betydande skatteintäkter. Det hela slutade med att CB med hustru flyttade in i ett nybyggt hus på Getberget 1971.

Innan dess, år 1969, hade CB även köpt ett hus på Kanarieöarna, där han och hustrun (efter pensionen) tillbringade vintrarna under 21 års tid. Numera är det barn och barnbarn som disponerar både fjällstugan och huset på Kanarieöarna.

På Getberget bodde CB med sin hustru så länge hon klarade av den besvärliga miljön med en brant tomt. Hustrun led av svår diabetes och 1987 blev de tvungna att sälja Getberget och flytta in till centrala Bålsta. Här bodde de på olika ställen innan de 1993 fick en lägenhet på Pomona.

CB idag

Idag gläds CB över att han, trots lite problem, ändå har det fantastiskt bra med tanke på sin ålder. Han känner stor gemenskap med alla vänner i SPF Håbo och i synnerhet med alla bridgevänner (ett 60-tal), vilka han för övrigt bjöd på julbord på Kalmarsands restaurang vid terminsavslutningen 2011!

Speciella vänner är också en lunchkompis och en dam som han beskriver som sin flickvän!

Är det inte helt otroligt underbart att ha en flickvän vid 98 års ålder!

Idag öppnade CB dörren till sin lägenhet i Pomona och välkomnade:

Bo Hansson och Ulla Carlsson, som tillsammans intervjuade och fotograferade CB och slutligen nedtecknade denna krönika.

Att sanningshalten är godtagbar vidimeras av intervjuobjektet - CB himself!